

Чл. 3.) Кolkото ѓа касае до по-вечето лихва отъ узаконената, която са е приложила на главытѣ безъ означеніе въ записа, ако са докаже отъ лицето, което е было зело заема чрѣзъ благословны доказателства, т. е. чрѣзъ записъ, или писмо, или чрѣзъ достовѣрны книги (*тефтери*), или чрѣзъ предложеніе на кѣтва къмъ заемодавеца въ времето на сжденьето, че по-гольма лихва отъ узаконената са е была приложила на главытѣ, тогазъ са извѣриватъ постановленіята на слѣдующія членъ.

Чл. 4.) Приснема са лихвата за десеть години, която е по-вече отъ узаконената; тѣ години са смѣтатъ отъ началото на смѣткытѣ, ако лихвата проистича отъ смѣтки, прегледаны отъ заемодавеца и длѣжника. Ако ли проистича отъ подповенъ задължителенъ записъ, сирѣчь ако въ времето на истеченіето на падежа на ветхыя задължителенъ записъ са е былъ даль новъ, на главытѣ на който са е была приложила по-вече лихва отъ узаконената, тя са приснема, като са смѣта отъ деномѣсечіето на ветхыя записъ до десеть години, и са заповѣдва събираньето на остатъка. Но продълженіето на десетьтѣ години не трѣба да надмине 1,263-то л., прѣзъ което време са е обнародвалъ уставътъ за лихоимството. Ако ли незаконно-пресмятаната десеть годишна лихва надмине количеството на главытѣ съ узаконената лихва, заемодавецъ не са задължава да заплати избытъка на длѣжника; и най-паче, ако заемодавецътъ има по случай да зема отъ сжція длѣжникъ друго количество отъ друго обстоятелство, нито противъ този дългъ може да са смѣтне реченыйтъ избытъкъ.

Чл. 5.) Не може сжщо чрѣзъ повторително преглеждане на смѣтки да са поиска връщаньето на дирѣ на зетата по-вече лихва отъ узаконената противъ дългъ, на който както главытѣ тѣй и лихвытѣ сж са быле напълно исплатили, като сж са прегледали смѣткытѣ между заемодавеца и длѣжника чрѣзъ взаимно споразумѣніе.

Чл. 6.) Понеже са е забранило да са зема отъ лицата,